

מתני': "ביצה שנולדה ביו"ט...וב"ה אומרים לא תאכל"

המקרה:	מתי נגמרה עשיית הביצה:	מתי התרנגולת הטילה את הביצה:	הביצה מותרת / אסורה:	והטעם:
התרנגולת הטילה את הביצה בשבת שלאחר יום טוב	ביום טוב	בשבת	אסורה "מדאורייתא"	"ואין יום טוב מכין לשבת ולא שבת מכינה ליו"ט"
התרנגולת הטילה את הביצה ביום טוב שלאחר שבת	בשבת	ביום טוב	אסורה "מדאורייתא"	"ואין יום טוב מכין לשבת ולא שבת מכינה ליו"ט"
התרנגולת הטילה את הביצה ביום טוב שלאחר יום חול	ביום חול	ביום טוב	אסורה "מדרבנן"	"ואסרו ביצה שנולדה בכל יו"ט ואע"פ שאינו אחר שבת גזירה משום יו"ט שאחר השבת"
התרנגולת הטילה את הביצה בשבת שלאחר יום חול	ביום חול	בשבת	אסורה "מדרבנן"	"וכן אסרו ביצה שנולדה בכל שבת לגומעה חיה, גזירה משום שבת שאחר יו"ט"
התרנגולת הטילה את הביצה ביום חול שלאחר יום טוב	ביום טוב	ביום חול	מותרת	"סעודת חול לא חשיבא ולא בעיא הזמנה"
התרנגולת הטילה את הביצה ביום חול שלאחר שבת	בשבת	ביום חול	מותרת	"סעודת חול לא חשיבא ולא בעיא הזמנה"

מתני': "ביצה שנולדה ביו"ט...וב"ה אומרים לא תאכל"

המקרה:	מתי נגמרה עשיית הביצה:	מתי התרנגולת הטילה את הביצה:	הביצה מותרת / אסורה:	והטעם:
התרנגולת הטילה את הביצה ביום הראשון של ראש השנה	ביום חול	ביום הראשון של ראש השנה שהוא ודאי יו"ט	אסורה "מדרבנן" בין ביום הראשון ובין ביום השני של ר"ה	שני ימים טובים של ראש השנה נחשבים ליום אחד ארוך וביצה שנולדה ביו"ט אסורה כל היו"ט
התרנגולת הטילה את הביצה ביום הראשון של יו"ט	ביום חול	ביום חול	מותרת של יו"ט	אם היום הראשון של יו"ט הוא יום חול, ממילא הביצה נולדה ביום חול והיא מותרת
	ביום חול	ביום טוב	מותרת ביום השני של יו"ט שהוא יום חול וביצה שנולדה ביו"ט היא מותרת ביום חול	"סעודת חול לא חשיבא ולא בעיא הזמנה"

הטעם:	האם מוליכין / אין מוליכין את הסולם במקום הזה:	השיטה:	היכן הוא מוליכו:	"סוג הסולם":
סולם של "עליה" נחשב ל"מוקצה" והוא אסור בטלטול	אין מוליכין "משובך לשובך" ואין מטין "מחלון לחלון"	לכו"ע (ב"ש וב"ה)	ברשות היחיד או ברשות הרבים	של עלייה
משום "מראית העין" שהרואה אומר לתקן גגו הוא מוליכו	אין מוליכין	לכו"ע (ב"ש וב"ה)	ברשות הרבים "משובך לשובך"	של שובך
"כל דבר שאסרו חכמים מפני מראית העין אפילו בחדרי חדרים אסור"	אין מוליכין	בית שמאי	ברשות היחיד "משובך לשובך"	של שובך
ב"ה סוברים, שבגלל "שמחת יו"ט", לא אומרים כאן את הכלל של: "כל דבר שאסרו חכמים מפני מראית העין אפילו בחדרי חדרים אסור"	מוליכין	בית הלל		
כיון שהחלונות סמוכים אחד אל השני, אין כאן משום "מראית העין", היות ושמים לב, לכך שהוא מטה את הסולם מיד אל החלון השני, ורואים שהוא לא מוליכו כדי לתקן את גגו	מטהו מחלון לחלון	לכו"ע (ב"ש וב"ה)	"מחלון לחלון"	של שובך

המקרה:	היכן נמצאו הגוזלות בעיו"ט:	היכן נמצאים <u>ביו"ט</u> הגוזלות המסופקים:	האם הגוזלות <u>וודאי יצאו</u> מהמקום שבו הוא הזמנים:	הגוזלות אסורים/מותרים	והטעם:
זמן שחורים ומצא לבנים, לבנים ומצא שחורים	הגוזלות השחורים היו בשובר שלהם	בשובר של הגוזלות הלבנים	וודאי יצאו הגוזלות השחורים אינם נמצאים ביו"ט, בשובר שבו הוא הכין אותם בעיו"ט	אסורים	הגוזלות שהוא הכין אותם בעיו"ט וודאי יצאו וממילא אנו חוששים, שמא הם פרחו לעלמא, והגוזלות המסופקים, הם גוזלות אחרים שהם "מוקצה", שבאו לכאן, ולכן הדין הוא שהגוזלות המסופקים הם "מוקצה" והם "אסורים"
	הגוזלות הלבנים היו בשובר שלהם	בשובר של הגוזלות השחורים	וודאי יצאו הגוזלות הלבנים אינם נמצאים ביו"ט, בשובר שבו הוא הכין אותם בעיו"ט		
שלושה ומצא שנים	שלושת הגוזלות היו בשובר שלהם	שני גוזלות נמצאים בתוך השובר, שבו הוא הכין שלוש גוזלות בעיו"ט	לא וודאי שיצאו ויתכן ששני הגוזלות שנמצאים בשובר, הם אותם שני הגוזלות שהוא הכין אותם בעיו"ט, בתוך אותו השובר	מותרים	אין לנו הוכחה ששני הגוזלות שהוא הכין בעיו"ט, יצאו מהמקום שבו הוא הכין אותם בעיו"ט, וממילא אנו לא חוששים שהגוזלות שהוא הכין יצאו ממקומם והגוזלות הנמצאים אלו גוזלות אחרים שהם "מוקצה", ולכן הדין הוא שהגוזלות "מותרים"
בתוך הקן ומצא לפני הקן	בתוך הקן	לפני הקן	וודאי יצאו הגוזלות שהוא הכין בעיו"ט – בתוך השובר, אינם נמצאים ביו"ט בתוך השובר	אסורים	הגוזלות שהוא הכין אותם בעיו"ט וודאי יצאו וממילא אנו חוששים שמא הם פרחו לעלמא והגוזלות המסופקים הם גוזלות אחרים שהם "מוקצה", וממילא הדין הוא שהגוזלות המסופקים הם "מוקצה" והם "אסורים"

פרק א' משניות ט' וי'

שיטת "בית הלל": הכלל, אילו מתנות "מותר" לשלוח לחברו ביו"ט**ואילו מתנות "אסור" לשלוח לחברו ביו"ט:**

ישנם שני סוגי מתנות: א) מוכנה לשימוש: מתנה שהיא **מוכנה לשימוש** ואין צורך לעשות בה מלאכה נוספת כדי שהיא תהיה מוכנה לשימוש, ואמנם היא אינה ראויה לשימוש ביו"ט היות ואסור להשתמש בה ביו"ט (כגון "תפילין" שהן מוכנות לשימוש והן אינן ראויות לשימוש ביו"ט, היות ואסור להניח ביו"ט תפילין). **ב) ראויה לשימוש ביו"ט:** מתנה שכעת היא לא מוכנה לשימוש, ואמנם, היא ראויה לשימוש ביו"ט (היות והמלאכה שנדרש לעשותה, כדי שהמתנה תהיה מוכנה לשימוש, היא מלאכה שמותר לעשותה ביו"ט, ובנוסף, לאחר שהמתנה תהיה מוכנה לשימוש יהיה גם מותר להשתמש בה ביו"ט, ולכן, מתנה זו נחשבת לראויה לשימוש ביו"ט).

הכלל הוא, שכדי שיהיה מותר לשלוח דורון לחבירו ביו"ט, צריך שיהיה למקבל המתנה "שמחת יו"ט" - מכך שהוא קיבל אותה ביו"ט. וכדי שיהיה למקבל המתנה "שמחת יו"ט" מכך שהוא קיבל אותה ביו"ט, צריך שיהיה בדבר שהוא שולח לחבירו לפחות מעלה אחת משתי המעלות האמורות: א. שהדורון יהיה **מוכן לשימוש** - ואפילו במקרה שהוא אינו ראוי לשימוש ביו"ט, מותר לשולחו ביו"ט. והטעם שמותר לשולחו ביו"ט הוא היות והדורון מוכן לשימוש וממילא למקבל המתנה תהיה "שמחת יו"ט" - מכך שהוא קיבל מתנה שהיא מוכנה לשימוש (כגון "תפילין", שהן מוכנות כעת לשימוש, ואמנם הן אינן ראויות לשימוש ביו"ט היות ואסור להניח ביו"ט). ב. שהדורון יהיה **ראוי לשימוש ביו"ט** - ואפילו במקרה שהדורון אינו מוכן לשימוש, מותר לשולחו ביו"ט. והטעם שמותר לשולחו ביו"ט הוא היות והדורון ראוי לשימוש ביו"ט וממילא למקבל המתנה תהיה "שמחת יו"ט" - מכך שהוא קיבל מתנה שהיא ראויה לשימוש ביו"ט (כגון בהמה "שאינה שחוטה" שכדי שהיא תהיה מוכנה לשימוש היא טעונה "שחיטה ובישול", בכל אופן, היות והיא ראויה לשימוש ביו"ט [אפשר לשוחטה, לבשלה ולאכול אותה - ביו"ט] מותר לשלוח אותה ביו"ט).

אבל דורון שהוא לא מוכן לשימוש והוא גם לא ראוי לשימוש ביו"ט (היות ואי אפשר להפוך אותו להיות ראוי לשימוש ביו"ט, כגון "תבואה" [שרוב השימוש בה הוא רק לאחר שטוחנים אותה לקמח, ואסור "לטחון" ביו"ט]), אסור לשלוח לחברו ביו"ט, היות ולא יהיה לחברו "שמחת יו"ט" מקבלת המתנה, בגלל שבמתנה שהוא מקבל יש בה את שתי החסרונות האמורים [המתנה אינה מוכנה לשימוש וגם היא אינה ראויה לשימוש ביו"ט].

המתנה:	האם המתנה מוכנה לשימוש:	האם המתנה ראויה לשימוש ביו"ט:	הדין: משלחין או אין משלחין	הטעם:
בהמה חיה ועוף <u>חין</u>	אינה מוכנה צריך לשוחטן ולבשלן	ראויה לשימוש ביו"ט מותר לשוחטן, לבשלן ולאכלן ביו"ט	משלחין	מקבל המתנה יוכל להשתמש במתנה ביו"ט וממילא תהיה לו מקבלת המתנה "שמחת יו"ט" ולכן ב"ה התירו לשלחה לו ביו"ט
בהמה חיה ועוף <u>שחוטין</u>	אינה מוכנה צריך לבשלן	ראויה לשימוש ביו"ט מותר לבשלן ולאכלן ביו"ט	משלחין	מקבל המתנה יוכל להשתמש במתנה ביו"ט וממילא תהיה לו מקבלת המתנה "שמחת יו"ט" ולכן ב"ה התירו לשלחה לו ביו"ט
ינות ושמיים	מוכנה	ראויה לשימוש ביו"ט	משלחין	המתנה מוכנה לשימוש מיד וזוהי סיבה שלמקבל המתנה תהיה "שמחת יו"ט" מקבלת המתנה, ובנוסף, מקבל המתנה יוכל להשתמש במתנה ביו"ט וממילא יש פה סיבה נוספת שתהיה לו מקבלת המתנה "שמחת יו"ט" ולכן ב"ה התירו לשלחה לו ביו"ט (בעיקרון, מספיק סיבה אחת משתי הסיבות כדי שיהיה מותר לשלוח את המתנה ביו"ט)
סלתות וקטניות	אינה מוכנה	ראויה לשימוש ביו"ט מותר ביו"ט לאפות מהסולת ולבשל את הקטניות	משלחין	מקבל המתנה יוכל להשתמש במתנה ביו"ט וממילא תהיה לו מקבלת המתנה "שמחת יו"ט" ולכן ב"ה התירו לשלחה לו ביו"ט
תבואה (שיטת ב"ה)	אינה מוכנה צריך לטוחנה ולאפות ממנה	אינה ראויה לשימוש ביו"ט רוב השימוש בתבואה הוא לאפיה ואסור ביו"ט לטחון את התבואה כדי שכן יוכלו לאפות ממנה	אין משלחין	המתנה אינה מוכנה לשימוש מיד וגם היא אינה ראויה לשימוש ביו"ט - היות ואי אפשר יהיה להכין אותה לשימוש ביו"ט וממילא למקבל המתנה לא תהיה "שמחת יו"ט" מקבלת המתנה ולכן ב"ה לא התירו לשלחה לו ביו"ט
תבואה (שיטת רבי שמעון)	אינה מוכנה צריך לטוחנה ולאפות ממנה או לטוחנה ולעשות ממנה דייסא	ראויה לשימוש ביו"ט מותר ביו"ט לטחון את התבואה במכתשת קטנה ולעשות ממנה דייסא	משלחין	מקבל המתנה יוכל להשתמש במתנה ביו"ט וממילא תהיה לו מקבלת המתנה "שמחת יו"ט" ולכן ר"ש התירו לשלחה לו ביו"ט
כלים תפורין	מוכנה אפשר להשתמש מיד בבגד התפור	ראויה לשימוש ביו"ט	משלחין	המתנה מוכנה לשימוש מיד וזוהי סיבה שלמקבל המתנה תהיה "שמחת יו"ט" מקבלת המתנה, ובנוסף, מקבל המתנה יוכל להשתמש במתנה ביו"ט וממילא יש פה סיבה נוספת (שמועילה בנפרד) שתהיה לו מקבלת המתנה "שמחת יו"ט" ולכן ב"ה התירו לשלחה לו ביו"ט
כלים שאינם תפורים	אינה מוכנה	ראויה לשימוש ביו"ט אפשר להתכסות בבגד שאינו תפור ביו"ט	משלחין	מקבל המתנה יוכל להשתמש במתנה ביו"ט וממילא תהיה לו מקבלת המתנה "שמחת יו"ט" ולכן ב"ה התירו לשלחה לו ביו"ט
כלים קשים שיש בהם כלאים	מוכנה אפשר להשתמש בבגד קשה שיש בו כלאים	ראויה לשימוש ביו"ט	משלחין	המתנה מוכנה לשימוש מיד וזוהי סיבה שלמקבל המתנה תהיה "שמחת יו"ט" מקבלת המתנה, ובנוסף, מקבל המתנה יוכל להשתמש במתנה ביו"ט וממילא יש פה סיבה נוספת (שמועילה בנפרד) שתהיה לו מקבלת המתנה "שמחת יו"ט" ולכן ב"ה התירו לשלחה לו ביו"ט
סנדל המסומר	מוכנה	אינה ראויה לשימוש ביו"ט אסור מדרבנן ללבוש סנדל המסומר בשבת או ביו"ט	אין משלחין	אפילו שהסנדל המסומר מוכן לשימוש והיה אמור להיות הדין שיהיה מותר לשלחו ביו"ט, בכל אופן פוסקת המשנה שאסור לשלחו ביו"ט, היות וסנדל המסומר לא יגרום למקבל המתנה "שמחת יו"ט" בגלל שהיא תזכיר לו את המקרה שמתו יהודים - בגלל סנדל המסומר
מנעל שאינו תפור	אינה מוכנה	אינה ראויה לשימוש ביו"ט אסור לתפור ביו"ט את המנעל	אין משלחין	המתנה אינה מוכנה לשימוש מיד וגם אי אפשר יהיה להכין אותה לשימוש ביו"ט וממילא למקבל המתנה לא תהיה "שמחת יו"ט" מקבלת המתנה ולכן ב"ה לא התירו לשלחה ביו"ט
מנעל לבן (שיטת רבי יהודה)	אינה מוכנה במקום של רבי יהודה לא היו הולכים עם נעליים לבנות אלא רק עם נעליים שחורות	אינה ראויה לשימוש ביו"ט אסור ביו"ט להשחיר את המנעל הלבן	אין משלחין	המתנה אינה מוכנה לשימוש מיד וגם אי אפשר יהיה להכין אותה לשימוש ביו"ט וממילא למקבל המתנה לא תהיה "שמחת יו"ט" מקבלת המתנה ולכן רבי יהודה לא התירו לשלחה ביו"ט
תפילין	מוכנה	אינה ראויה לשימוש ביו"ט אסור להניח תפילין ביו"ט	משלחין	המתנה מוכנה לשימוש מיד וזוהי סיבה שלמקבל המתנה תהיה "שמחת יו"ט" מקבלת המתנה, ולכן ב"ה התירו לשלחה לו ביו"ט

בס"ד פרק ד' משנה ב'

משנה: מביאין עצים מן השדה מן המכונס ומן הקרפף אפילו מן המפוזר

האם העצים נמצאים "בשדה" או "בקרפף":	האם העצים הם "מכונס" או "מפוזר":	האם העצים "מוקצה" לפי "המשנה":	האם העצים "מוקצה" לפי "ההלכה":
מן השדה	מן המפוזר	מוקצה	מוקצה
מן השדה	מן המכונס	אינם מוקצה	מוקצה
מן הקרפף	מן המפוזר	אינם מוקצה	מוקצה
מן הקרפף	מן המכונס	אינם מוקצה	אינם מוקצה

משנה: איזה קרפף, כל שסמוך לעיר, דברי רבי יהודה. רבי יוסי אומר, כל שנכנסין לו בפותחת, ואפילו בתוך תחום שבת.

האם העצים נמצאים לפי "רבי יוסי": "מוקצה"	האם העצים נמצאים לפי "רבי יהודה": "מוקצה"	האם העצים נמצאים בקרפף <u>יש</u> לו "פּוֹתַחַת", או <u>שֵׁאֵין</u> לו פּוֹתַחַת:	האם העצים נמצאים בקרפף שהוא "סמוך" לעיר או שהוא "רחוק" מהעיר:
מוקצה	מוקצה	<u>אֵין</u> לו פּוֹתַחַת	רחוק
אינם מוקצה	מוקצה	<u>יֵשׁ</u> לו פּוֹתַחַת	רחוק
אינם מוקצה	מוקצה	<u>אֵין</u> לו פּוֹתַחַת	סמוך
אינם מוקצה	אינם מוקצה	<u>יֵשׁ</u> לו פּוֹתַחַת	סמוך

משנה: רבי אליעזר אומר נוטל אדם וכו'

"לחכמים": האם הקיסם נחשב ל"מוקצה", לצורך זה:	"לרבי אליעזר": האם הקיסם נחשב ל"מוקצה", לצורך זה:	האם הוא נוטל את הקיסם בשביל "לחצוץ" או בשביל "להדליק":	האם הוא נוטל את הקיסם "משלפניו" או "מן החצר":
<p>מוקצה חכמים סוברים "שמה שבחצר – נחשב למוקצה" וזוהי סיבה שהקיסם שבחצר ייחשב למוקצה ובנוסף, חכמים סוברים את הכלל של "לא ניתנו עצים אלא להסקה" וזוהי סיבה נוספת שהם אוסרים כאן ליטול קיסם כדי לחצוץ בו</p>	<p>אינו מוקצה רבי אליעזר סובר "כל מה שבחצר מוכן הוא" ולכן הקיסם שבחצר אינו מוקצה ומותר להשתמש בו, ורבי אליעזר גם אינו סובר את הכלל של "לא ניתנו עצים אלא להסקה" ולכן הוא סובר שהקיסם אינו מוקצה בשביל "לחצוץ" בו את השניים</p>	<p>לחצוץ</p>	<p>מן החצר</p>
<p>מוקצה חכמים סוברים "שמה שבחצר – נחשב למוקצה" וזוהי סיבה שהקיסם שבחצר ייחשב למוקצה (ואפילו שהוא נוטל אותו כדי להדליק)</p>	<p>אינו מוקצה רבי אליעזר סובר "כל מה שבחצר מוכן הוא" ולכן הקיסם שבחצר אינו מוקצה (ואפשר להשתמש בו להדליק ואפילו לחצוץ)</p>	<p>להדליק</p>	<p>מן החצר</p>
<p>מוקצה חכמים סוברים את הכלל של "לא ניתנו עצים אלא להסקה" וזוהי סיבה שהם אוסרים ליטול קיסם כדי לחצוץ בו (והוא מוקצה - אפילו שהוא נוטל אותו משלפניו)</p>	<p>אינו מוקצה רבי אליעזר אינו סובר את הכלל של "לא ניתנו עצים אלא להסקה" ולכן הוא סובר שהקיסם אינו מוקצה בשביל "לחצוץ" בו את השניים (ולר"א אפשר ליטול קיסם מן החצר וק"ו משלפניו)</p>	<p>לחצוץ</p>	<p>משלפניו</p>
<p>אינו מוקצה חכמים סוברים שרק קיסם שנמצא בחצר הוא מוקצה – ואילו קיסם שנמצא לפניו הוא אינו מוקצה וכן חכמים אומרים שקיסם הוא מוקצה לגבי לחצוץ בו ואילו לגבי להדליק, הקיסם אינו מוקצה</p>	<p>אינו מוקצה לרבי אלעזר מותר ליטול קיסם אפילו לחצוץ ואפילו מהחצר – וק"ו שקיסם שנמצא לפניו והוא נוטל אותו להדליק הוא אינו מוקצה</p>	<p>להדליק</p>	<p>משלפניו</p>

משנה ג':

"המוסר בהמתו לבנו או לרועה, הרי אלו כרגלי הבעלים":

כרגלי הרועה		
2000 אמה לצד צפון ממקום השביתה של הרועה	מקום השביתה של הרועה	2000 אמה לצד דרום ממקום השביתה של הרועה
	מקום השביתה של הבעלים	2000 אמה לצד דרום ממקום השביתה של הבעלים
כרגלי הבעלים		

"כלים המיחדין לאחד מן האחין שבבית, הרי אלו כרגליו. ושאין מיוחדין, הרי אלו כמקום שהולכין":

אסור לאחד מהאחים ללכת כאן		
2000 אמה לצד צפון ממקום השביתה של שאר האחים	מקום השביתה של שאר האחים	2000 אמה לצד דרום ממקום השביתה של שאר האחים
	מקום השביתה של אחד מהאחים	2000 אמה לצד דרום ממקום השביתה של אחד מהאחים
כמקום שהולכים		

משנה ד':

"השואל כלי מחברו מערב יום טוב, כרגלי השואל. ביום טוב, כרגלי המשאיל":

מערב יו"ט: כרגלי השואל			
2000 אמה לצד צפון ממקום השביתה של השואל	מקום השביתה של השואל	2000 אמה לצד דרום ממקום השביתה של השואל	
		2000 אמה לצד צפון ממקום המשאיל של המשאיל	מקום השביתה של המשאיל
			2000 אמה לצד דרום ממקום השביתה של המשאיל
ביום טוב: כרגלי המשאיל			

"האשה ששאלה מחברתה תבלין ומים ומלח לעיסתה, הרי אלו כרגלי שתיהן. רבי יהודה פוטר במים מפני שאין בהן ממש":

רבי יהודה: "כרגלי בעלת הקמח"			
2000 אמה לצד צפון ממקום השביתה של בעלת הקמח	מקום השביתה של בעלת הקמח	2000 אמה לצד דרום ממקום השביתה של בעלת הקמח	
		2000 אמה לצד צפון ממקום השביתה של בעלת המים	מקום השביתה של בעלת המים
			2000 אמה לצד דרום ממקום השביתה של בעלת המים
ת"ק: כרגלי שתיהן			

משנה ה': "הגחלת כרגלי הבעלים":

כרגלי הבעלים (בעל הגחלת)			
2000 אמה לצד צפון ממקום השביתה של בעל הגחלת	מקום השביתה של בעל הגחלת	2000 אמה לצד דרום ממקום השביתה של בעל הגחלת	
		2000 אמה לצד צפון ממקום השביתה של נוטל הגחלת ביו"ט	מקום השביתה של נוטל הגחלת ביו"ט
			2000 אמה לצד דרום ממקום השביתה של נוטל הגחלת ביו"ט
מקום השביתה של נוטל הגחלת ביו"ט			

משנה ו':

"מי שהיו פירותיו בעיר אחרת, וערבו בני אותה העיר להביא אצלו מפירותיו, לא יביאו לו":

		מקום השביתה של בעל הפרדס	2000 אמה לצד דרום ממקום השביתה של בעל הפרדס
		מקום השביתה של אנשי העיר	2000 אמה לצד צפון ממקום השביתה של אנשי העיר
	הפרדס		

תחום זה אינו של בעל הפרדס ולכן בני העיר לא יכולים להוליך כאן את פירותיו וממילא הם אינם יכולים להביא את הפירות לבעל הפרדס

משנה ז':

"מי שזימן אצלו אורחים, לא יוליכו בידם מנות":

		מקום השביתה של המארח	2000 אמה לצד דרום ממקום השביתה של המארח
		מקום השביתה של האורחים	2000 אמה לצד צפון ממקום השביתה של האורחים
	הבית של האורחים		

המארח אינו יכול ללכת במקום זה ולכן **האורחים** לא יכולים להוליך בו את המנות – שהמארח הביא להם